

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਬਾਪ ਹੈ ਦਾਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਭਲਾ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਬੀਤ ਗਿਆ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਜੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਲਟੀ ਸੁਲਟੀ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣੋ, ਨਾ ਸੁਨਾਓ। ਜੇ ਗੱਲ ਬੀਤ ਗਈ ਉਸਦਾ ਨਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਨਾ ਰਪੀਟ ਕਰੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ। ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਾਤਾ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਆਪੇ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਭਲਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਣੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਈ ਬੱਚੇ ਮੰਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮੰਗ - ਮੰਗ ਕੇ ਮੱਥਾ ਪਟਕ ਸਾਰੀ ਸੀੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੋਈ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲੋ। ਇਕ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਚਿਤਵੇ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੋਇਆ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਰਪੀਟ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਅੱਖਰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਅਥਵਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ। ਕੋਈ ਕਿੰਨ੍ਹੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਉਤਰ ਆਦਿ ਕਰਨਗੇ, ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਦੋ ਅੱਖਰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਸ, ਯਾਦ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ! ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਰੜੀ ਮਾਰਨਾ ਜਾਂ ਚਿਲਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਕੀਤੀ ਹੈ। (ਬੱਚੇ ਦੇ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਈ) ਹੁਣ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਾਰੇ ਸੇਂਟਰਜ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਲੈਕੇ ਨਾ ਆਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ (ਟੀਚਰ) ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਲਾਇਕ ਜਦੋਂ ਬਣਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ - ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੱਚੇ ਵੀ ਡਿਸਟਰਬੇਨਸ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਇੱਧਰ - ਉੱਧਰ ਭਟਕਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬਾਲ - ਬੱਚੇ ਲਿਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਇਹ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤੇ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚਾਹੇ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ, ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਪਤਾਹ ਤੇ ਕੀ 3 - 4 ਦਿਨ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਕਿਹੜਾ ਵਰਸਾ? ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਾਂਗ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਅਣਗਿਣਤ ਪਰਜਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ - ਤਿੰਨੇ ਇੱਥੇ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਕਦਮ ਦਿਮਾਗ ਹੀ ਪੁਰ (ਭਰਪੂਰ) ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਪ ਹੈ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੱਚਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਫਿਰ ਐਸੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਹੱਲ ਮਾੜੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਹੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਗਰੀਬ ਬਣਨਗੇ - ਇਹ ਕਾਇਦਾ ਹੈ। ਦਾਨ ਕਦੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਇਹ ਵੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਹੈ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦਾਨ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੱਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਧਨ - ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਗੇ ਸਵਰਗ ਪਧਾਰਿਆ। ਆਪੇ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਵਰਗ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪਰੰਤੂ ਇੰਨੇ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ ਕਿ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ - ਨਰਕ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਆਕੇ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹੇ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਖੁਲ੍ਹੇਗਾ? ਬਾਪ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਮੋਸ਼ੂ ਬਿਲਵਰਡ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਦੇ ਆਵੇਗਾ ਵੀ ਨਾ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਪੀਟ ਹੋਣਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹੋ, ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜੇ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਧਾਕਲਪ ਮੰਗਿਆ ਹੀ ਮੰਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਲਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਮੰਗਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਆਪੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਲਿਗ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਝੱਟ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ - 21 ਪੀੜ੍ਹੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਜਦੋਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਾਂ ਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਧਰਮਾਉ ਵੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ। ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿਹੜੇ ਵਪਾਰੀ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਲੈਕੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਧ ਆਦਿ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਨਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਸਤੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਂ ਰੱਖਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਮਿਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸੋਚਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਚਿਤਵੇ ਨਹੀਂ। ਉਲਟੀ - ਸੁਲਟੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸੁਣੇ ਨਹੀਂ। ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਬੋਲੋ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਨਾਮੀ ਗ੍ਰਾਮੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ। ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖਕਰਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 25 - 30 ਸਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਬਣੀਏ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਹੋ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਆਉਣਗੇ। ਜੇ ਵੀ ਤਿਉਹਾਰ ਆਦਿ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਹੋਕੇ ਗਾਏ ਹਨ, ਫਿਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤਿਉਹਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ - ਰਾਖੀ ਆਦਿ... ਸਭ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਜਿਸਨੇ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਅਕੂਰੇਟ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰੈਕਟਰਸ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ? ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾਂ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਪਹਿਲੋਂ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ। ਦੁਰਗਤੀ ਤੋਂ ਸਦਗਤੀ, ਹੈਲ ਤੋਂ ਹੈਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੰਤੂ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜੇ ਆਏ ਹਨ ਉਹ ਫਿਰ ਜਾਣਗੇ ਵੀ ਇਵੇਂ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਓਗੇ - ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਜੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਓਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਜੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦਇਆ ਕਰੋ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਹੀ ਹੈ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ, ਅੱਛਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ, ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚਿੰਤਨ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਕੇ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੰਗਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਅਥਾਹ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਅਰੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਟੀਚਰਜ ਦੇ ਕੋਲ ਸਟੂਡੈਂਟ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ

ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਘਾਟਾ ਹੀ ਪਾਇਆ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਲੈ ਸਕਣਗੇ। ਸਿਵਬਾਬਾ ਹਨ ਡਬਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ, ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਸਿੰਗਲ ਸ਼੍ਰੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਹੋ ਗਏ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇ ਇੱਕੋ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਦੇਵਾਂ ਨੂੰ ਬਨਾਉਂਦੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਜੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਵੀ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਨਾ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਸਪਰਿਚਊਲ ਕਾਨਫ੍ਰੰਸ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸਪਰਿਚਊਲ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਸਭ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪਰਿਚਊਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪਰਿਚਊਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਜੰਗਲ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਮਾਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸੈਮੀ ਹਿੰਸਾ ਕਰੋ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁੱਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾ ਖਰਾਬ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਪੁਲੀਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤਕ ਹੋ ਸਕੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕੱਢ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੌ ਗੁਣਾਂ ਦੰਡ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਹਰ ਪਾਰਟ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਵੀ ਬੀਤੀ ਗੱਲ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਕਰਮਨਾ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਕੇ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲਪਸੰਦ ਮਾਰਕਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਭਵ:

ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਚੰਗੇ ਨੰਬਰਾਂ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਸ ਵਿਦ ਓਨਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ- ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਘੱਟ ਹੋਏ ਫਿਰ ਮੇਕਪ ਕੀਤਾ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਲੇਕਿਨ ਸਾਰੇ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਪਸੰਦ ਹੀ ਦਿਲਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੇ ਪਿਆਰੇ, ਸਭ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲ - ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਸੋ ਰਾਜ ਤਖਤਨਸ਼ੀਨ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲਰੁਬਾ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇਹ ਹੀ ਅਨਹਦ ਗੀਤ ਵੱਜਦਾ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਪ ਦੀ, ਬਾਪ ਮੇਰਾ।
